

מקורות לאורות המלחמה י'מילון הראיה:

יחוד עליון¹ - יחוד האור-האלהי² במקורו, בעצמיות עצמיותו. הרעיון³ העליון, הנובע מיסוד ההכרה העליונה בגדולת אין-סוף⁴, המוציא את מעמק הברכה⁵ מקרב תוכיות הנשמה⁶ (המקורית), ברוך הוא, עד אשר בא לידי אותו האור⁷ הנאצל באצילות⁸ הטוהר⁹, שמכוחו כבר ראויים הם עולמים¹⁰ להיות מתיצרים, מתוארים ומתנהלים. כל אותה האחדות המאירה, כל אותם העדנים מלאי החיים והעז¹¹, ברום קדשי-קדשיהם¹², הרי הם בכלל **היחוד העליון**, שמעיישראל-ד'אלהינו-ד'אחד¹³. הטל-העליון¹⁴ שעשוע¹⁵ האחדות-האין-סופית¹⁶ [עפ"י א"ק ב תה-תו].

יחוד תחתון¹ - **יחודא תתאה** - אור האחדות² בהיצירה הפעלית. עולמים ועולמי-עולמים³, רוחניים⁴, שכליים⁵, רצוניים⁶, כחניים⁷, מוגלמים ומצומצמים⁸, קשורים ואחוזים, מחוטבים ומסודרים, עד המורד של כל אותו המרחב המעשי, והמון המוני כחותיו וגלמיו, סודריו ופארותיו, יפיו⁹ ואמנותו, פארו וסעיפיו [עפ"י א"ק ב תה].

◊ בסור הזויה-העליון¹ (של היחוד-העליון²) מאת הנשמה, הרי היא עומדת חפוית ראש, מתנחמת בעניה בהשערותיה³, במשפטי הגיונותיה. שואבת מים שאובים מאוצרות החושים, בונה בניני רוח וגשם, שכל ודמיון, מהמושכלות הקצובות; חוזה את צללי הטוהר⁴ של האור התולדתי במעשה ד' אשר בעולמים; משערת היא את אור המדות⁵ והכחות האלהיים, מחיי העולמים, בונים ומכוננים; מקשרת היא את כל העולמים הרבים אל מקור שפעת שרשם; מתנעמת היא בטעם קצוב זה בהיותה במורד. ריח ציקי קדרה, מאכל שפחות, יש כאן, אבל בירידתה הרי הוא לה הכרח, מביאים העבדים בחשאי, ברוך⁶ שם⁷ כבוד-מלכותו⁸ לעולם ועד [עפ"י שם תו].

קובץ ז', קמו':

יודעת היא כנסת ישראל בידעה פנימית ברורה, ומקובלת היא בקבלה של מסורת איתנה, המובעת מכל צדדי הוייתה, ומכל העולמים כולם הנוגעים בה בכל מין מגע, שכל מה שהעולם והאנושיות מתקדמים, מעת אשר נפל נזרה, משעה שחרב בית קדשה ונטל כבוד מבית חייה, איננו כי אם התקדמות חיצונית טכנית, דבר שאין לו באמת עמדה, ולא יגיע את החיים ואת המציאות הרחבה לתכלית הוייתה. אותו הזוהר הפנימי, אותם החיים שהם מגמת הכל, שכל היש חי בו בנשמתו פנימה, אותו המאור האלהי של האותיות המאושרות של שם המפורש, הפועלות והמשפיעות בתכונתן האלהית, הם במקורם הם עצורים. נשבע הקב"ה שלא יכנס לירושלים של מעלה עד שיכנס לירושלים של מטה, וקוב"ה יאמר לשכינתא בהגלות אור קץ הישועה, דלא תימא דעאינא בישובא מיומא דחרב בי מקדשא, הא סימנא אית לך, שראשי נמלא טל, אותיות המילוי של השם של שלשת האותיות המנהלות ומשפיעות, מחיות ומחדשות, לא ירד מן שפעת חיים עד יותן צבי בארץ חיים.

מילון הראיה:

רסיסי לילה² - רסיסי השלמות הבאים למעלה³, ונשארים שם מכח הגלות⁴, שא"א שירדו⁵ למטה⁶ [עפ"י ע"א א א ח].

י"ה³ - (ב"לשם יחוד¹) - האורה-האלהית², המתנוצצת ביסוד הנצחיות³, בעולם העומד ברום ערכו למעלה מכל זמן ומקום, בעולמים⁴ הרוחניים⁵ המופשטים מכל חומר⁶ ומכל נושא של שנוי ותמורה, הוא האור⁷ האלהי המבוטא בשם י"ה. עולם המחשבה האצילית⁸, שהוא עומד ברוממות עזו בלא שום כהות ופגם בכל עת⁹ ובכל מעמד. החפצים¹⁰ הנצחיים¹¹, והשאיות האידיאליות¹² העליונות, (ש)לעולם בתמותם ובעצמת כבודם הם עומדים וקיימים. הנצח¹³ והשגוב המתעלה ברוחניותו. האורות¹⁴ הנצחיים והמתעלים מכל הגבלה מקומית [ע"ר א יד].

1 יחוד עליון, יחוד תחתון - ע' ש"ק, קובץ ו קפא. ע"ע לקוטי תורה לרש"י, שיר השירים, א. שערי עבודה לר"א הלוי, שער יחוד ז'נ"ג פרקים א"ז. ובדברי סופרים לר"צ, ספר הזכרונות כט"ל, ודובר צדק לר"צ, סי' ג. ע"ע א"ל קיזיקיט.

2 שיר השירים ה ב.

3 האורה האלהית, המתנוצצת ביסוד הנצחיות - מורה נבוכים, ח"א סוף פס"ג "השם יה מורה על משמעות הנצחיות-מעולם של המציאות".